

всеблагъ и всепощаващъ. Най-голѣмитѣ грѣхове и престѣпления на човѣка струватъ по-малко, отколкото енергията, която Богъ би изразходвалъ за неговото изправяне. Богъ знае, че като е вложилъ доброто въ човѣка, единъ день той ще се съзнае и ще се изправи.

Съвременнитѣ хора се нуждаятъ отъ дълбоко, вътрешно разбиране на живота. Това разбиране се вижда въ речта и въ постѣпкитѣ на хората. Речта пѣкъ е изразъ на тѣхнитѣ мисли и чувства. Нѣкои казватъ, че речта трѣбва да бѣде свързана. Обаче, свързаната речъ се дължи на разумния животъ. Не е ли разуменъ човѣкъ, и речта му не може да бѣде свързана. Щомъ е дошълъ на земята, човѣкъ трѣбва да живѣе разумно. Той е изпратенъ на земята да учи, да вземе участие въ строежа на великата сграда на бѣдещия животъ. На земята човѣкъ е работникъ. Който нѣма съзнание за работата, която му е дадена, той живѣе день за день. Защо е дошълъ на земята, какво се иска отъ него, нищо не знае. Въ това отношение той се намира въ положението на онзи френски селянинъ, който отишълъ въ Парижъ да види прочутата църква „св. Богородица“. Обаче, вмѣсто въ църквата, той влѣзълъ въ единъ театъръ. Като видѣлъ, че много хора се трупатъ предъ едно прозорче, спрѣлъ се и той, да си купи свѣщъ. Каква била изненадата му, когато, вмѣсто свѣщъ, му дали единъ билетъ и му казали да дойде съ билета си вечерта. На опредѣления часъ селянинътъ отишълъ въ театъра и, като всички хора, влѣзълъ въ единъ голѣмъ салонъ и седналъ на мѣстото, което му посочили. Той започналъ да се оглежда натукъ—натамъ, чудилъ се, кѣде се намира. По едно време видѣлъ, че се дига нѣкаква завеса. На сцената се явили актьори и започнали да се разговарятъ. Разговаряли се сѣдии и адвокати, сѣдѣли нѣкой човѣкъ за извършено отъ него престѣпление. Указало се, че обвиняемиятъ не е извършилъ престѣплението, а другъ нѣкой. Селянинътъ слушалъ, какъ се разговарятъ на сцената и се чудѣлъ, какъ не могатъ да разбератъ, кой е виновникътъ. Най-после, възмутенъ отъ истинския престѣпникъ, той станалъ отъ мѣстото си и се обърналъ къмъ престѣпника съ думитѣ: Слушай, приятелю, нѣма ли човѣщина въ тебе? Не виждашъ ли, че другъ сѣдять заради тебе? Защо оставяшъ човѣка да отиде невиненъ въ затвора?